

INTERNATIONAL JOURNAL OF LAW,
GOVERNMENT AND COMMUNICATION
(IJLGC)
www.ijlgc.com

PENAMBAHBAIKAN KUALITI PENGASUHAN DI RUMAH DARI PERSPEKTIF UNDANG-UNDANG

IMPROVING CHILDMINDERS' QUALITY OF CARE; A LEGAL PERSPECTIVE

Mashitah Abdul Mutalib^{1*}, Abidah Abdul Ghafar², Intan Nadia Ghulam Khan³, Rahimah Saimin⁴,
Nik Salida Suhaila Nik Saleh⁵, Siti Aishah Zulkiflee⁶

- ¹ Faculty of Syariah and Law, Universiti Sains Islam Malaysia
Email: mashitahmutalib@usim.edu.my
 - ² Faculty of Syariah and Law, Universiti Sains Islam Malaysia
Email: abidah@usim.edu.my, hannah@umk.edu.my
 - ³ Faculty of Syariah and Law, Universiti Sains Islam Malaysia
Email: intan@usim.edu.my
 - ⁴ Faculty of Major Language Studies, Universiti Sains Islam Malaysia
Email: rahimahsaimin@usim.edu.my
 - ⁵ Faculty of Syariah and Law, Universiti Sains Islam Malaysia
Email: salida@usim.edu.my
 - ⁶ Faculty of Syariah and Law, Universiti Sains Islam Malaysia
Email: aishahzulkifle97@gmail.com
- * Corresponding Author

Article Info:

Article history:

Received date: 22.11.2022
Revised date: 29.11.2022
Accepted date: 02.12.2022
Published date: 12.12.2022

To cite this document:

Mutalib, M. A., Abdul Ghafar, A., Ghulam Khan, I. N., Saimin, R., Nik Saleh, N. S. S., & Zulkiflee, S. A. (2022). Penambahbaikan Kualiti Pengasuhan Di Rumah Dari Perspektif Undang-Undang. *International Journal of Law, Government and Communication*, 7 (30), 22-32.

DOI: 10.35631/IJLGC.730003.

Abstrak:

Perkhidmatan penjagaan kanak-kanak yang berkualiti adalah penting dalam memastikan kanak-kanak itu dijaga dengan baik bukan sahaja dari segi kesihatan dan keselamatan mereka, malah dalam perkembangan mental dan intelektual mereka. Perkhidmatan penjagaan kanak-kanak tidak seharusnya dianggap sebagai menyediakan tugas penjagaan semata-mata, sebaliknya ia merupakan peringkat awal untuk mendidik kanak-kanak. Mengikut amalan di Malaysia, pusat asuhan kanak-kanak di rumah yang mengasuh kanak-kanak kurang daripada empat orang tidak perlu mendaftar dengan pihak berkuasa dan tidak dipantau oleh mana-mana undang-undang atau peraturan. Isu pengasuh di rumah yang tidak dikawal oleh undang-undang yang khusus perlu diketengahkan dalam usaha untuk meningkatkan kualiti perkhidmatan penjagaan kanak-kanak di Malaysia melalui usaha perundangan. Justeru, tujuan penyelidikan ini adalah untuk mengkaji keperluan undang-undang untuk mengawal selia pusat jagaan kanak-kanak di rumah. Sorotan insiden dan kes-kes yang melibatkan taman asuhan di rumah dianalisis untuk melihat sejauh mana keselamatan kanak-kanak terdedah kepada risiko bahaya akibat daripada ketiadaan undang-undang khusus untuk menyelia pengasuh di rumah. Penyelidikan ini dijalankan dengan menggunakan kaedah kajian doktrin dalam

This work is licensed under [CC BY 4.0](https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/)

bentuk pengumpulan data berasaskan analisis dokumen dan ulasan kes. Dapatan kajian ini menunjukkan terdapat keperluan untuk merangka suatu undang-undang khusus untuk mengawal selia pengasuh di rumah bagi menjamin kebajikan dan keselamatan kanak-kanak.

Kata Kunci:

Kanak-Kanak, TASKA, Undang-Undang Kanak-Kanak, Pengasuh

Abstract:

Quality childcare services are essential in ensuring that children are well cared for not only in terms of their health and safety, but also their mental and intellectual development. Childcare services should not be thought of as should not be considered as mere care services but rather it is the key foundation for young children's education. According to practice in Malaysia, home childcare centres that care for less than four children do not need to register with the authorities and are not monitored by any laws or regulations. The issue of home childminders who are not regulated by specific laws is crucial to be highlighted in an effort to improve the quality of childcare services in Malaysia through legislative efforts. Hence, the purpose of this research is to examine the legal requirements for regulating home child care centres. Highlights of incidents and cases involving home day care are analysed to see the extent to which children's safety is exposed to the risk of danger as a result of the absence of specific laws to supervise home childminders. This study was conducted using the method of doctrinal research in the form of data collection based on document analysis and case reviews. The findings of this study indicate that there is a need to draft a specific law to regulate home childminders to protect the welfare and safety of children.

Keywords:

Child, Childcare Centres, Child Law, Childminders

Pengenalan

Seksyen 2 Akta Kanak-Kanak 2001 memperuntukkan bahawa seseorang yang berumur kurang daripada 18 tahun ditakrifkan sebagai kanak-kanak. Menurut statistik demografi Malaysia, sehingga Mei 2021, seramai 9.69 juta penduduk Malaysia adalah terdiri daripada kanak-kanak iaitu 29.31% daripada jumlah penduduk Malaysia. (Kementerian Pembangunan Wanita Keluarga dan Masyarakat, 2021). Ini bermaksud, hampir satu pertiga daripada jumlah penduduk Malaysia adalah kanak-kanak, yang pasti mempunyai hak tertentu dari sudut perundangan.

Berkenaan dengan hak kanak-kanak, pada tahun 1995, Malaysia telah meratifikasi Konvensyen Pertubuhan Bangsa-Bangsa Bersatu mengenai Hak Kanak-kanak (Konvensyen), dengan beberapa pengecualian. Konvensyen itu menyokong hak kanak-kanak untuk mendapatkan perlindungan daripada bahaya, penderaan dan eksploitasi serta hak untuk berkembang sepenuhnya. Ini seharusnya menjadi prinsip dalam menetapkan peruntukan terhadap penjagaan kanak-kanak. Matlamatnya adalah untuk mengiktiraf dan menegakkan hak kanak-kanak untuk mendapatkan peluang pertumbuhan yang baik serta perlindungan daripada sebarang bahaya. Oleh itu, dalam membentuk rangka kerja perundangan untuk penjagaan kanak-kanak, beberapa

prinsip perlu dijadikan sebagai panduan. Penjagaan kanak-kanak mestilah dilakukan tanpa diskriminasi; mengambil kira kepentingan terbaik untuk kanak-kanak; penyertaan kanak-kanak itu; kelangsungan hidup dan perkembangan kanak-kanak; serta akauntabiliti kanak-kanak itu; dan hak kanak-kanak yang tidak boleh dibahagikan (United Nations Children's Fund (UNICEF), 2010).

Ratifikasi konvensyen tersebut adalah salah satu bukti konkrit bahawa kerajaan bersedia untuk melindungi kanak-kanak melalui undang-undang domestik dan pada masa yang sama mematuhi konvensyen antarabangsa. Bagaimanapun, persoalan yang tinggal ialah sejauh manakah perundangan itu berkesan dalam melindungi kanak-kanak, terutamanya mereka yang ditempatkan di pusat jagaan kanak-kanak.

Keperluan penjagaan kanak-kanak melalui kaedah di luar rumah telah meningkat sejak kebelakangan ini, apabila jumlah kedua-dua ibu bapa bekerja telah bertambah. Namun begitu, bilangan pusat jagaan kanak-kanak berdaftar yang ada di Malaysia tidak dapat menampung peningkatan bilangan kanak-kanak yang memerlukan penjagaan di luar rumah. Melihat kepada tahun kelahiran kanak-kanak 2015-2019, terdapat sebanyak 60816 orang kanak-kanak mendaftar di TASKA. Malah, Malaysia memerlukan 80091 TASKA baharu untuk menampung jumlah kanak-kanak di bawah 5 tahun yang berjumlah 2538600 orang. Hal ini menunjukkan kepentingan sektor TASKA untuk diberi perhatian kerana TASKA dilihat sebagai keperluan yang asas untuk para keluarga terutamanya apabila kedua-dua ibu bapa perlu keluar bekerja.

Elemen-Elemen Penting dalam Memastikan Pengasuhan yang Berkualiti

Kanak-kanak memerlukan persekitaran yang positif dalam memastikan pertumbuhan mental dan fizikal mereka berkembang dengan sempurna. Keadaan persekitaran mempunyai impak terhadap tiga tahun pertama dalam perkembangan kanak-kanak. Oleh itu, kerajaan haruslah memastikan tiada kanak-kanak dihalang daripada diberi peluang untuk berkembang dengan sihat (Chiam, 2008). Perkembangan kanak-kanak adalah salah satu prinsip yang perlu dititikberatkan dalam rangka kerja perundangan berkaitan kanak-kanak seperti yang disarankan dalam Konvensyen.

Perkembangan holistik kanak-kanak amatlah berkait rapat dengan pengasuhan yang berkualiti. Kualiti taman asuhan dapat dibahagikan kepada kualiti berbentuk proses dan kualiti substansi (Slot, 2018). Kualiti proses bermaksud pengalaman sehari-hari kanak-kanak bersama pengasuh, hubungan mesra antara mereka, interaksi yang baik antara pengasuh dan sebagainya. Manakala kualiti substansi adalah elemen-elemen yang boleh diregulasi untuk memastikan pematuan dalam kalangan pengusaha taman asuhan dan juga pengasuh. Elemen-elemen penting tersebut adalah seperti nisbah pengasuh dan kanak-kanak, saiz kumpulan, pendidikan dan latihan kemahiran pengasuh, kesihatan dan keselamatan, persekitaran fizikal dan elemen pendidikan (Abdul Mutalib, 2020). Elemen-elemen ini memerlukan penguatkuasaan undang-undang untuk memastikan pengasuh memenuhi syarat-syarat dan peraturan yang telah ditetapkan.

Secara umumnya, undang-undang memainkan fungsi yang signifikan dalam mengekang kes penderaan dan pengabaian kanak-kanak (Nurul Izzah Izzati Hashim et al., 2019). Dalam konteks pemantauan pusat jagaan kanak-kanak, penguatkuasaan undang-undang atau peraturan boleh menetapkan piawai berkualiti yang lengkap untuk pusat ini (Phillips et al., 2000). Kualiti dan keyakinan masyarakat juga boleh dirangsang melalui peraturan (Victorian Government

Department of Human Services, 2007). Peraturan merupakan satu panduan untuk memastikan keselamatan asas kanak-kanak terjamin, mengurangkan kejadian yang tidak diinginkan, dan mengehadkan ancaman berbahaya kepada kanak-kanak (Gormley Jr., 1999). Kebiasaannya, di bawah penjagaan tidak bertauliah dan tidak tertakluk kepada peraturan, kanak-kanak mungkin tidak mendapat perkembangan fizikal dan emosi yang sama seperti dalam persekitaran yang terjamin (Bernama, 2021). Ini menunjukkan betapa pentingnya peraturan dalam menjaga keselamatan dan pertumbuhan perkembangan kanak-kanak.

Kajian menunjukkan bahawa peraturan yang lebih ketat dapat menghasilkan kualiti asuhan yang lebih tinggi, terutamanya dari segi nisbah pengasuh kepada kanak-kanak dan juga latihan kemahiran untuk pengasuh kanak-kanak. Peraturan yang lebih ketat juga boleh memberi kesan positif kepada aktiviti-aktiviti yang dijalankan, komunikasi antara orang dewasa (khususnya pengasuh) dengan kanak-kanak, dan gaji kakitangan taman asuhan (Phillips et al., 2000), misalnya melalui kaedah pemantauan pihak berkuasa

Justeru, kajian ini meneliti keperluan undang-undang untuk mengawal selia taman asuhan di rumah yang tidak tertakluk kepada Akta Taman Asuhan 1984 (ATA 1984). Sorotan insiden dan kes-kes yang melibatkan taman asuhan di rumah dianalisis untuk melihat sejauh mana keselamatan kanak-kanak telah terancam akibat daripada ketiadaan undang-undang khusus untuk mengawal taman asuhan di rumah.

Undang-Undang Taman Asuhan Kanak-Kanak

Di Malaysia, undang-undang khusus berkenaan pusat jagaan kanak-kanak atau TASKA ialah ATA 1984 dan Peraturan-peraturan Taman Asuhan Kanak-Kanak 2012. Akta Taman Asuhan Kanak-Kanak digubal untuk mengadakan peruntukan bagi pendaftaran, pemeriksaan dan penguatkuasaan undang-undang ke atas TASKA dan bagi perkara yang berkaitan dengannya demi menentukan kesejahteraan, keselamatan dan perkembangan menyeluruh kanak-kanak diutamakan.

Manakala bagi Peraturan-peraturan Taman Asuhan Kanak-Kanak 2012 pula, menjelaskan tentang perkara-perkara yang perlu dipenuhi oleh pusat jagaan kanak-kanak untuk beroperasi. Kandungan di dalam peraturan-peraturan ini termasuklah pendaftaran taman asuhan, elemen keselamatan, aktiviti taman asuhan kanak-kanak, kesihatan, pekerja taman asuhan, pengurus taman asuhan, premis dan kelengkapan taman asuhan, penyelenggaraan rekod, pemakanan kanak-kanak di taman asuhan dan sebagainya.

Menurut Seksyen 2 ATA 1984, pusat asuhan kanak-kanak ditakrifkan sebagai mana-mana premis yang menerima masuk empat orang atau lebih kanak-kanak di bawah umur empat tahun dari lebih daripada satu isi rumah untuk dijaga dengan upah. Walaupun tidak disebut secara khusus dalam bahagian tafsiran apa-apa tentang peraturan bahawa pengasuh kanak-kanak dan kanak-kanak itu tidak boleh mempunyai pertalian darah, Seksyen 3 Akta Taman Asuhan Kanak-Kanak 1984 menggariskan bahawa perkhidmatan yang disediakan tidak termasuk perkhidmatan penjagaan yang disediakan oleh saudara-mara. Definisi saudara di sini termasuklah datuk nenek, adik beradik dan bapa saudara atau ibu saudara, dan yang mempunyai pertalian darah dengan anak-anak.

Terdapat keperluan di bawah undang-undang khususnya di bawah Bahagian II ATA 1984 untuk taman asuhan kanak-kanak mendaftar dengan Jabatan Kebajikan Masyarakat (JKM). Ini

melibatkan empat kategori taman asuhan kanak-kanak seperti yang dinyatakan dalam Seksyen 5 ATA 1984, iaitu TASKA berasaskan rumah, berasaskan tempat kerja, berasaskan komuniti, dan berasaskan institusi. Kajian ini hanya tertumpu kepada pusat jagaan kanak-kanak berasaskan rumah. Sebuah pusat jagaan kanak-kanak berasaskan rumah yang dikehendaki berdaftar dengan JKM adalah yang menerima empat hingga sepuluh orang kanak-kanak dan kanak-kanak itu dijaga di rumah orang yang mendaftar dengan JKM.

Daripada definisi dan kategori taman asuhan kanak-kanak yang diperuntukkan di bawah ATA 1984, jelas di sini bahawa penjagaan kanak-kanak berasaskan rumah yang menjaga kurang daripada empat orang kanak-kanak tidak perlu mendaftar dengan JKM. Oleh itu, kualiti perlindungan yang tersedia untuk taman asuhan kanak-kanak jenis ini dapat dipersoalkan dari segi keselamatan serta elemen pertumbuhan perkembangan kanak-kanak. Insiden yang semakin meningkat melibatkan pusat asuhan kanak-kanak di rumah seharusnya menjadi pemangkin dalam membangunkan rangka kerja undang-undang yang sesuai untuk mengawal selia dan memantau pusat-pusat ini.

Insiden-Insiden yang Melibatkan Kanak-Kanak di Taman Asuhan

Kes-kes penderaan kanak-kanak bukanlah isu yang asing di Malaysia bahkan setiap tahun pasti ada sahaja kes penderaan yang dilaporkan. Menurut statistik daripada JKM, daripada 22136 kes penderaan kanak-kanak yang dilaporkan bagi tempoh 2012 hingga 2017, 581 kes adalah penderaan kanak-kanak yang melibatkan pengasuh (Ramalingam & Alavi, 2020).

Kes yang melibatkan Nour Rania Asyifaa Yuseri berusia 15 bulan telah menggemparkan Malaysia (Yup, 2022). Dalam kes ini, kepala bayi tersebut dipercayai telah tersangkut pada kain buaian. Semasa kejadian, hanya terdapat dua orang pengasuh yang menjaga 15 orang kanak-kanak dan rumah tersebut tidak mempunyai sistem televisyen litar tertutup. Hal ini telah mendapat perhatian pelbagai pihak apabila bapa bayi tersebut mendakwa bayi tersebut meninggal disebabkan dijerut dan bukannya tersangkut pada buaian. Inkuies untuk menyiasat punca kematian bayi tersebut telah dilakukan bermula September 2022 (Mat Isa, 2022).

Pada Ogos 2022, dilaporkan juga seorang bayi didapati tidak sedarkan diri di rumah pengasuh. Hasil pemeriksaan di sebuah hospital swasta mendapati terdapat kesan lebam pada bayi dan disyaki terdapat pendarahan otak. Pengasuh tersebut merupakan seorang wanita yang sedang hamil dan menjaga lapan orang kanak-kanak berusia 3 bulan hingga 4 tahun. Siasatan terhadap insiden ini dilakukan bawah Seksyen 31(1)(a) Akta Kanak- Kanak 2001 (BERNAMA, 2022).

Selain itu, terdapat kejadian yang berlaku kepada dua orang kanak-kanak masing-masing berusia dua dan tiga tahun dipercayai didera oleh ahli keluarga pengasuh semasa berada di rumah pengasuh (Noh, 2021). Astro Awani juga melaporkan pada tahun 2019, bahawa seorang kanak-kanak dipercayai didera bukan sahaja ditumbuk, malah cuba ditekup dengan bantal serta kepalanya dimasukkan ke dalam baldi berisi air (Roslan, 2019).

Seterusnya, terdapat juga laporan tentang kes yang melibatkan bayi perempuan berusia enam bulan, Nur Sofea Insyirah Mohd Sharil, yang dimasukkan ke hospital kerana mengalami pelbagai kecederaan disebabkan oleh pengasuhnya (News Straits Time, 2014). Satu lagi kejadian yang menggemparkan seluruh negara ialah kes membabitkan bayi berusia lima bulan bernama Adam Rayqal Mohd Sufi Naeif (Kumar, 2018). Pengasuh kanak-kanak itu didakwa atas tuduhan menderanya sehingga menyebabkan kecederaan di kepala. Kes itu menarik

perhatian orang ramai kerana mayat kanak-kanak lelaki itu ditemui disembunyikan di dalam peti sejuk. Kes ini nescaya membuka mata pihak berkuasa untuk menambah baik undang-undang penjagaan kanak-kanak.

Satu lagi pengalaman pahit yang sama melibatkan bayi berusia sembilan bulan yang dilaporkan pada November 2018 (Farah Marshitah, 2018). Bayi itu disyaki telah didera secara fizikal dan seksual kerana terdapat kecederaan pada bahagian kemaluan, dubur dan kepalanya. Bedah siasat melaporkan bahawa terdapat kecederaan akibat objek tumpul pada kepala bayi berkenaan. Pengasuh bayi dan suaminya telah ditahan oleh pihak polis dan malangnya, didapati bahawa suami pengasuh tersebut positif dadah jenis *methamphetamine*. Walaupun tindakan undang-undang reaktif boleh diambil di bawah Akta Kanak-Kanak 2001 kerana mendera kanak-kanak itu dan juga di bawah Seksyen 302 Kanun Keseksaan kerana tindakan mereka telah menyebabkan kematian, tindakan awal dan pencegahan juga harus diteliti dengan baik bagi membendung pengasuh yang tidak bertanggungjawab dan tidak berkelayakan daripada menjaga kanak-kanak.

Jumlah kes kemalangan yang tinggi di pusat jagaan kanak-kanak adalah amat membimbangkan, terutama apabila melibatkan kematian bayi. Ini hanyalah beberapa contoh kes penderaan kanak-kanak yang dilaporkan. Adalah dipercayai bahawa terdapat lebih banyak kes yang berlaku di negara ini yang tidak dilaporkan atas pelbagai sebab (Kementerian Pembangunan Keluarga Wanita Keluarga dan Masyarakat & UNICEF, 2013). Oleh itu, pihak berkuasa perlu memberi perhatian apabila kajian empirikal menunjukkan ibu bapa tidak yakin tentang keselamatan anak-anak mereka di taman asuhan kanak-kanak (Kahar & Mohd Zin, 2011) dan pada masa yang sama ibu bapa berhadapan dengan dilema sama ada mahu menghantar anak kecil untuk dijaga oleh orang lain atau perlu berhenti bekerja (Sinar Harian, 2022).

Oleh yang demikian, kajian ini meneliti keperluan untuk pengasuh kanak-kanak dikawal selia oleh undang-undang walaupun bilangan kanak-kanak yang dijaga adalah kurang daripada empat orang. Insiden tidak diingini yang melibatkan pusat jagaan kanak-kanak di rumah juga boleh menjadi faktor pendorong bagi Malaysia untuk memastikan pengecualian pendaftaran hanya perlu diberikan dalam kes-kes khas. Ketiadaan proses pemantauan oleh JKM menyebabkan langkah berjaga-jaga tidak dapat diambil untuk mengelakkan sebarang kejadian yang tidak diingini berlaku.

Sorotan Kes-Kes yang Melibatkan Pengasuh yang Dibicarakan di Mahkamah

Akta Kanak-Kanak 2001

Dalam kes *Pendakwa Raya v Noor Aqilah bt Abdul Rahman* [2020] 9 MLJ 766, tertuduh telah didakwa atas dua pertuduhan iaitu di bawah seksyen 31(1)(a) Akta Kanak-Kanak 2001 atas kesalahan menyebabkan kecederaan dan seksyen 201 Kanun Keseksaan atas kesalahan melupuskan mayat dengan niat menyembunyikan. Hasil bedah siasat mendapati bahawa punca kematian bayi tersebut ialah kecederaan kepala disebabkan oleh trauma daya objek tumpul. Tertuduh telah mengaku bersalah tanpa syarat dan dijatuhkan hukuman tiga tahun enam bulan penjara, namun dipinda kepada enam tahun selepas rayuan pihak pendakwaan.

Dalam kes ini, peguambela telah berhujah bahawa responden mempunyai tahap kecerdikan yang rendah dan tindakan menyembunyikan mayat mangsa adalah suatu tindakan panik oleh

seseorang yang mempunyai tahap kecerdikan yang rendah dan tidak tahu apa yang perlu dibuat apabila berlaku kemalangan yang di luar dugaan. Hal ini menunjukkan bahawa pentingnya pengasuh mempunyai pendidikan yang sempurna terutamanya tentang kualiti pengasuhan yang baik. Kes ini juga menunjukkan kepentingan untuk pengasuh mengetahui cara-cara untuk bertindak setelah berlaku apa-apa kemalangan atau kes kecemasan kepada bayi atau kanak-kanak. Hal ini adalah selari dengan kajian yang mendapati bahawa responden yang mengikuti Kursus Asuhan Permata (KAP) memiliki kualiti pengasuhan yang lebih baik berbanding responden yang tidak mengambil KAP (Mohd Sharif et al., 2020).

Kes seterusnya yang boleh dilihat ialah *Pendakwa Raya v Rudiana binti Razali* [2019] 1 LNS 1198, di mana tertuduh juga didakwa di bawah seksyen 31(1)(a) Akta Kanak-Kanak 2001 kerana bertindak cuai sehingga menyebabkan kecederaan kepada kanak-kanak berkenaan sehingga melecur. Namun dalam kes ini, tertuduh didapati tidak bersalah dan dilepaskan kerana pihak pendakwaan telah mengemukakan pendakwaan defektif terhadap tertuduh. Hal ini adalah kerana pertuduhan yang dikenakan ke atas tertuduh adalah melakukan kecuaiian sehingga menyebabkan mangsa mengalami kecederaan dan perbuatan melakukan kecuaiian adalah tidak diperuntukkan di bawah seksyen 31 (1)(a) akta tersebut. Perkataan ‘kecuaiian’ tidak diperuntukkan dalam seksyen tersebut apabila seksyen tersebut hanya menyebut

“menganiaya, mengabaikan, membuang atau mendedahkan kanak-kanak itu dengan cara yang mungkin akan menyebabkannya mengalami kecederaan fizikal atau emosi atau menyebabkan atau membenarkannya dianiaya, diabaikan atau dibuang atau didedahkansedemikian”.

Oleh yang demikian, pindaan yang dilakukan kepada Seksyen 31 (1)(a) adalah relevan apabila frasa “atau bertindak secara cuai” telah dimasukkan dalam seksyen tersebut. Selain itu, pindaan seksyen ini juga adalah signifikan untuk menunjukkan bahawa kes-kes sebegini memerlukan perhatian yang lebih khusus. Selain daripada memasukkan perkataan “bertindak secara cuai” hukuman bagi kesalahan di bawah seksyen ini juga dinaikkan daripada RM 20 000 kepada RM 50 000 dan tempoh penjara daripada 10 ke 20 tahun.

Akta Kesalahan-Kesalahan Seksual Terhadap Kanak-Kanak 2017

Selain kes penderaan fizikal yang menyebabkan kecederaan pada badan kanak-kanak, terdapat juga kes yang melibatkan amang seksual. Seperti contoh, kes *Sulaiman bin Aswari v Pendakwa Raya* [2020] MLJU 129. Mangsa iaitu kanak-kanak tersebut telah mengalami koyakan selaput dara pada kemaluannya di mana dipercayai bahawa tertuduh telah melakukan perbuatan menjilat dan mengorek kemaluan mangsa. Tertuduh di dalam kes ini telah didapati bersalah dan disabitkan bagi satu pertuduhan di bawah seksyen 14(a) Akta Kesalahan-Kesalahan Seksual Terhadap Kanak-Kanak 2017. Hakim telah membuat keputusan berdasarkan pernyataan mangsa itu sendiri yang konsisten dalam memberi keterangan.

Kes yang sama melibatkan penderaan seksual juga boleh dilihat di dalam kes *Adam bin Hassan v Pendakwa Raya* [2020] MLJU 2150. Tertuduh telah didapati bersalah dan disabitkan dengan satu pertuduhan di bawah seksyen 14(a) Akta Kesalahan-Kesalahan Seksual Terhadap Kanak-Kanak 2017 di Mahkamah Sesyen Georgetown kerana melakukan amang seksual fizikal dengan menyentuh kemaluan seorang kanak-kanak perempuan berumur 3 tahun 8 bulan semasa kejadian. Namun, selepas rayuan dibuat, mahkamah telah mengenyepikan sabitan terhadap tertuduh dan memerintahkan agar tertuduh dilepaskan dan dibebaskan. Hal ini adalah

kerana kekurangan bukti bahawa tertuduh melakukan perkara tersebut dan mempunyai alibi semasa kejadian tersebut berlaku.

Kes ini menunjukkan bahawa terdapat keperluan untuk mengetahui latar belakang pengasuh dengan teliti. Melalui pendaftaran contohnya, pemeriksaan latar belakang boleh dilaksanakan untuk memastikan pengasuh dan ahli keluarga tidak mempunyai apa-apa rekod jenayah atau masalah kesihatan mental.

Oleh itu, dicadangkan penguatkuasaan undang-undang melibatkan ATA 1984 perlu segera dilaksanakan. Suatu pelajaran penting yang dapat diambil adalah untuk mencari solusi proaktif, selain hanya menggunakan pendekatan reaktif iaitu mengambil tindakan undang-undang setelah kejadian berlaku, dalam menangani kejadian-kejadian yang tidak diinginkan dalam isu pengasuhan kanak-kanak. Kesedaran para pengusaha pusat jagaan kanak-kanak yang menunjukkan kesedaran yang tinggi tentang garis panduan pendaftaran dan juga akibat jika tidak mendaftar (Chin et al., 2021) perlu juga diterapkan dalam kalangan para pengasuh di rumah.

Keperluan Menguatkuasa Undang-Undang untuk Pengasuh di Rumah

Melihat kepada insiden-insiden yang berlaku melibatkan kecederaan kepada kanak-kanak bukan sahaja di bawah pengabaian dan kecuaiian malah melibatkan kesalahan seksual, suatu tindakan proaktif dan mencegah ('preventive') perlu dirangka untuk memantau taman asuhan di rumah yang menjaga kurang daripada empat orang kanak-kanak.

Malaysia boleh mengambil contoh daripada definisi Akta Penjagaan Kanak-Kanak 2006 United Kingdom yang mengambil kira penjagaan kanak-kanak dalam apa jua bentuk termasuk pendidikan, walaupun untuk seorang kanak-kanak sahaja. Ia ditetapkan dalam Seksyen 18 Akta tersebut bahawa pengertian penjagaan kanak-kanak adalah termasuk penjagaan walaupun untuk seorang kanak-kanak sahaja. Jelas dinyatakan bahawa "penjagaan kanak-kanak" bermaksud 'apa-apa bentuk penjagaan untuk kanak-kanak' dan, tertakluk kepada Seksyen 18 subseksyen (3), penjagaan termasuk (a) pendidikan untuk kanak-kanak, dan (b) apa-apa aktiviti lain yang diawasi untuk kanak-kanak. Perkataan yang digunakan di sini ialah "untuk kanak-kanak" tanpa menghadkan bilangannya. Ini menggambarkan bahawa pengasuh kanak-kanak yang menjaga seorang kanak-kanak sahaja juga tertakluk kepada undang-undang dan peraturan penjagaan kanak-kanak.

Sementara itu, di Australia, dalam mentakrifkan perkhidmatan pendidikan dan penjagaan, undang-undang Australia *Education and Care Services National Law Act 2010* (ECSNLA 2010) tidak menetapkan sebarang bilangan kanak-kanak untuk premis itu.. Takrif perkhidmatan pendidikan dan jagaan dalam Seksyen 5 ECSNLA 2010 menyatakan bahawa perkhidmatan termasuk 'sebarang perkhidmatan yang menyediakan atau bertujuan untuk menyediakan pendidikan dan penjagaan secara tetap kepada kanak-kanak di bawah umur 13 tahun'. Oleh itu, daripada definisi tersebut, tidak terdapat bilangan minimum yang telah ditetapkan dalam mentakrifkan perkhidmatan pendidikan dan penjagaan.

Usaha mengkaji semula definisi penjagaan kanak-kanak untuk memasukkan premis yang menjaga seorang kanak-kanak adalah selaras dengan saranan *National Association for the Education of Young Children of United States of America*, mengenai prinsip peraturan yang berkesan (National Association for the Education of Young Children (NAEYC), 1993). Prinsip

pertama yang diketengahkan oleh NAEYC ialah tiada pengecualian yang harus diberikan kepada mana-mana program yang menyediakan penjagaan dan pendidikan untuk kanak-kanak. Namun begitu, proses pendaftaran pusat asuhan kanak-kanak di rumah ini tidak seharusnya terlalu membebankan. Sebagai contoh, pemeriksaan tapak sebelum menjalankan operasi penjagaan kanak-kanak mungkin tidak diperlukan. Namun piawaian khas dalam menggalakkan pematuhan peraturan di pihak pengasuh perlu diwujudkan. Pusat jagaan kanak-kanak berasaskan rumah ini juga perlu kepada standard tersendiri untuk tidak membebankan para pengasuh di rumah yang rata-rata dari golongan orang perseorangan.

Dalam mengawal selia pusat jagaan kanak-kanak di rumah, penggubal undang-undang seharusnya mengambil perhatian bahawa undang-undang dan peraturan yang sangat ketat boleh mendorong kepada perkara seperti kos yang lebih tinggi dikenakan terhadap pengendali pusat jagaan kanak-kanak (Burchinal et al., 2015). Senario ini menjejaskan pengoperasian pusat jagaan kanak-kanak kerana mereka tidak dapat menyediakan perkhidmatan dengan bayaran yang lebih berpatutan kepada ibu bapa. Dengan peningkatan yuran, isu ketidakmampuan akan wujud. Oleh itu, semasa merangka undang-undang adalah perlu untuk memberikan tumpuan kepada ciri-ciri yang memberi kesan kepada pematuhan undang-undang dan peraturan.

Kesimpulan

Adalah dicadangkan bahawa pengasuh di rumah mesti mempunyai ilmu dan kemahiran berkaitan penjagaan bayi dan kanak-kanak. Kepentingan kursus dan latihan seperti Kursus Pendidikan Awal Kanak-Kanak adalah penting dalam memastikan kualiti perkhidmatan asuhan dan penjagaan kanak-kanak memuaskan. Ini kerana, ilmu dan kemahiran ini penting bagi memastikan keselamatan bayi dan kanak-kanak jagaan, lebih-lebih lagi dalam menghadapi kes-kes kecemasan. Tambahan pula, kursus dan latihan ini amat perlu bagi pertumbuhan dan perkembangan kanak-kanak terutama dalam menjalankan aktiviti yang bersesuaian untuk merangsang kemahiran kognitif, psikomotor dan afektif kanak-kanak. Selain itu, pemeriksaan latar belakang pengasuh juga penting untuk menentukan sama ada mereka layak dan bebas daripada sebarang masalah kesihatan mental atau kes jenayah.

Melihat kepada kes kecuaihan yang melibatkan pengasuh kanak-kanak, kajian lanjut untuk merangka undang-undang khusus untuk taman asuhan di rumah yang menjaga kurang daripada empat orang kanak-kanak perlu diteliti. Penguatkuasaan undang-undang terhadap sektor taman asuhan ini perlu dirangka dengan berhati-hati agar kebajikan dan keselamatan kanak-kanak sentiasa terjamin. Walau bagaimanapun, mekanisme yang efektif perlu digariskan untuk memastikan undang-undang ini tidak membebankan pengasuh di rumah. Selain untuk memastikan kebajikan kanak-kanak terjaga, undang-undang juga perlu dirangka untuk menggalakkan pematuhan dalam kalangan pengasuh.

Penghargaan

Artikel ini adalah sebahagian daripada hasil penyelidikan geran daripada Universiti Sains Islam Malaysia PPPI/FSU/0121/USIM/14121 di bawah tajuk 'Unregulated Home-Based Child Care Centre: A Proposal for A Regulatory Framework. Setinggi-tinggi penghargaan ditujukan kerana tajaan dan pembiayaan penyelidikan ini.

Rujukan

Abdul Mutalib, M. (2020). Enhancing Child Care Centres in Malaysia through Legal Analysis. Universiti Sains Islam Malaysia.

- BERNAMA. (2021). Pengasuh, taska tidak berdaftar boleh beri kesan psikologi kanak-kanak. Astro Awani. Pengasuh, taska tidak berdaftar boleh beri kesan psikologi kanak-kanak | Astro Awani
- BERNAMA. (2022). Bayi 10 bulan meninggal dunia selepas tidak sedarkan diri di rumah pengasuh. ASTRO AWANI. <https://www.astroawani.com/berita-malaysia/bayi-10-bulan-meninggal-dunia-selepas-tidak-sedarkan-diri-di-rumah-pengasuh-378544>
- Burchinal, M., Magnuson, K., Powell, D., & Hong, S. S. (2015). Early Childcare and Education. Handbook of Child Psychology and Developmental Science, Vol. 4: Ecological Settings and Processes (7th Ed.), 223–267. <http://ovidsp.ovid.com/ovidweb.cgi?T=JS&PAGE=reference&D=psyc12&NEWS=N&AN=2015-15587-006>
- Chiam, H. K. (2008). Child Care in Malaysia : Then and Now. International Journal of Child Care and Education Policy, 2(2), 31–41.
- Chin, T. H., Bing, C. Y., Dhamotharan, M., & Che Mustafa, M. (2021). Issues and Challenges in Early Childhood Care and Education Centre Registration Process: What the Operators Say? Southeast Asia Early Childhood, 10, 53–62.
- Farah Marshitah, A. P. (2018). 20 years jail for babysitter's husband who sexually abused Baby Zara. New Straits Times Online.
- Gormley Jr., W. (1999). Regulating Child Care Quality. Annals of the American Academy of Political and Social Science, 563(The Silent Crisis in U. S. Child Care), 116–129. <https://doi.org/10.2307/1048943>
- Kementerian Pembangunan Wanita Keluarga dan Masyarakat. (2021). Kenyataan Media Sambutan Hari Kanak-kanak Kebangsaan Tahun 2021 (Issue Oktober).
- Kumar, M. (2018). Babysitter Charged with Injuring Baby Adam Rayqal, Concealing Evidence of His Death. New Straits Times Online. <https://www.nst.com.my/news/crime-courts/2018/07/390330/babysitter-charged-injuring-baby-adam-rayqal-concealing-evidence>
- Mat Isa, B. H. (2022). Inkues cari punca kematian “Baby Syifaa” bermula. Utusan Online. <https://www.utusan.com.my/nasional/2022/09/inkues-cari-punca-kematian-baby-syifaa-bermula/>
- Mohd Sharif, M. H., Sidek, N. A., Saharuden, S. S., Engku Azman, N. A. E., Saineh, C., & Shu, B. Y. (2020). Kursus Asuhan PERMATA: Implikasi Terhadap Kualiti Amalan Pengasuhan Kanak-kanak. Southeast Asia Childhood Journal, 9(1), 15–27. <https://ejournal.upsi.edu.my/index.php/SAECJ/article/view/3290>
- National Association for the Education of Young Children (NAEYC). (1993). Licensing and Public Regulation of Early Childhood Programs.
- News Straits Time. (2014, October 12). Onus on The Parents. News Straits Time Online. <http://www.nst.com.my/news/2015/09/onus-parents>
- Noh, M. F. (2021). Pengasuh-suami-anak-saudara-didakwa-dera-dua-kanak-kanak. Berita Harian Online.
- Nurul Izzah Izzati Hashim, Wafaa Yusof & Zuliza Mohd Kusrin. (2019). Tinjauan Literatur Faktor Pengabaian Kanak-kanak di Malaysia. Bitara International Journal of Civilizational Studies and Human Sciences, 2 (1), 16-28.
- Phillips, D. A., Mekos, D., Scarr, S., McCartney, K., & Abbott-Shim, M. (2000). Within and Beyond The Classroom Door: Assessing Quality in Child Care Centers. Early Childhood Research Quarterly, 15(4), 475–496. [https://doi.org/10.1016/S0885-2006\(01\)00077-1](https://doi.org/10.1016/S0885-2006(01)00077-1)

- Ramalingam, N., & Alavi, K. (2020). Penderaan Kanak-Kanak di Taska: Cabaran Pekerja Sosial. *Jurnal Wacana Sarjana*, 4(1), 1–9.
<http://spaj.ukm.my/jws/index.php/jws/article/view/259>
- Roslan, A. (2019). Pengasuh didakwa dera kanak-kanak 3 tahun. *Astro Awani*.
<http://www.astroawani.com/berita-malaysia/pengasuh-didakwa-dera-kanak-kanak-3-tahun-47391>
- Sinar Harian. (1 November 2022). Dilema hantar anak ke pusat asuhan. *Sinar Harian*.
<https://www.sinarharian.com.my/ampArticle/228605>
- Slot, P. (2018). Structural characteristics and process quality in early childhood education and care: A literature review. In OECD Education Working Paper (Issue 176).
https://www.oecd-ilibrary.org/education/structural-characteristics-and-process-quality-in-early-childhood-education-and-care_edaf3793-en%0Ahttp://www.oecd.org/education/school/earlychildhoodeducationandcare.htm.
- United Nations Children's Fund (UNICEF). (2010). Establishment of a Child Care Centre at the Work Place by Corporate and Business Employers.
- Victorian Government Department of Human Services. (2007). The Children's Services Regulations Review: A discussion paper (Issue August).
- Yup, N. S. (2022). Bayi 15 bulan meninggal di rumah pengasuh. *Kosmo*.
<https://www.kosmo.com.my/2022/02/23/bayi-15-bulan-meninggal-di-rumah-pengasuh/>